

Κείμενο

[Τα Μ.Μ.Ε. χτες και σήμερα]

Οδηγούσα και άκουγα ειδήσεις. Παρεμβαλλόταν ένας ρεπόρτερ που μετέδιδε λεπτομέρειες για κάποιο θέμα σε εξέλιξη και άρχισε να πυροβολεί την ελληνική γλώσσα: «η απρεπή συμπεριφορά», «το μεγάλο κόμβο», «της υγιής κοινωνίας» και το εσχάτως προσφιλές στους αγραμμάτους, εκείνο το «άνηκε». Άλλαξα σταθμό και προσπαθούσα να συνέλθω από τον συνεχή αυτό βομβαρδισμό αδαημοσύνης¹.

Ποτέ δεν έλειψαν τα γλωσσικά ολισθήματα από τον λειμώνα² της δημοσιογραφίας. Αλλά τα τελευταία χρόνια λες και έχουν εγκαθιδρύσει ένα καθεστώς. Σε συνδυασμό με το φτωχό λεξιλόγιο που συρρικνώνεται δραστικά και με την πυκνή χρήση αγγλικών λέξεων, δημιουργείται ανάγλυφη η **εικόνα** μιας προβληματικής και δυσάρεστης κατάστασης. Απεναντίας, υμνείται συχνά ένα μυθολογημένο παρελθόν σχετικά με τη δημοσιογραφική γλώσσα, αλλά και γενικότερα με την εικόνα του Τύπου. Τότε **κοσμούσαν** τις εφημερίδες εκλεκτές υπογραφές εγγράμματων δημοσιογράφων και λογίων με σπουδαίες επιφυλλίδες και ενδιαφέρουσες προσωπικές στήλες, που ήταν κάτι σαν εικόνισμα για τους αναγνώστες και την κοινωνία.

Λυπάμαι, αλλά δεν είναι αυτή η ακριβής εικόνα. Ασφαλώς και υπήρχαν λόγιοι, λογοτέχνες και διανοούμενοι στο δυναμικό των εφημερίδων. Όμως, ούτε σήμερα λείπουν. Πλήθος λογοτεχνών, πανεπιστημιακών και διανοουμένων συνεργάζονται μονίμως με αρκετές εφημερίδες, όπως και παλιά. Ωστόσο, και η γλώσσα της εποχής εκείνης έπασχε, επίσης, σε μεγάλο βαθμό. Ακραιφνής³, αγκαθωτή καθαρεύουσα, στριφνό ύφος και κάθε λογής λογιοτατισμοί⁴ χαρακτήριζαν ακόμη και τα συνήθη ρεπορτάζ. Διαβάζεις, λόγου χάρη, αθλητικό **κείμενο** εκείνης της εποχής για έναν αγώνα και λύνεσαι στα γέλια. Άσε τους πρωτοσέλιδους τίτλους.

Τα τελευταία χρόνια οι εφημερίδες και τα ΜΜΕ συνολικά κατηγορούνται για την εξάρτησή τους από την εξουσία, είτε την πολιτική, είτε την οικονομική (εφοπλιστές, τράπεζες), με αποτέλεσμα στα μάτια της κοινωνίας να έχουν απολέσει μεγάλο μέρος της εκτίμησης της οποίας έχαιραν. Όμως και παλιότερα, αναλογικά, δεν ήταν πολύ διαφορετική η κατάσταση. Παραδοσιακοί εκδότες είχαν διασυνδέσεις

---

¹ Αδαημοσύνης: άγνοιας

² Λειμώνας: τόπος γεμάτος χλόη, κατάλληλος για βόσκηση· λιβάδι (εδώ ειρωνικά).

³ Ακραιφνής: γνήσιος, καθαρός, ειλικρινής.

⁴ Λογιοτατισμός: η τάση ορισμένων, ειδικά λογίων σε παλαιότερες εποχές, να χρησιμοποιούν στο λόγο τους τύπους της καθαρεύουσας ή της αρχαίας ελληνικής.

με διάφορα κέντρα εξουσίας και προσπαθούσαν να επηρεάσουν τις πολιτικές εξελίξεις. Επίσης, τότε οι εφημερίδες ήσαν πολύ πιο κλειστές απ' ό,τι σήμερα. Σπανίως υπήρχε κείμενο που να ξεφεύγει από τη γραμμή μιας εφημερίδας ή γενικώς αντίθετο σε σχέση με τις πολιτικές προτιμήσεις του αναγνωστικού κοινού. Σήμερα – εδώ και χρόνια δηλαδή – η **κατάσταση** είναι πολύ καλύτερη. Σχεδόν σε όλες τις εφημερίδες ενυπάρχουν κείμενα αντίθετα στην επίσημη γραμμή, χωρίς να προκαλούν τριγμούς στη σχέση τους με τους αναγνώστες.

Καταλυτικό στοιχείο για την εικόνα του Τύπου, πέραν των προαναφερθέντων, ήταν η εμφάνιση του λάιφ στάιλ⁵, που αν και αναχαιτίστηκε κάπως στα χρόνια της κρίσης, τα σημάδια του φαίνονται ακόμη, καθώς έχει επηρεάσει σημαντικό τμήμα της νεότερης δημοσιογραφικής γενιάς. Επίσης, η ιλιγγιώδης επέλαση των μέσων κοινωνικής δικτύωσης που έδωσαν, βέβαια, την ευκαιρία σε ευρύτερα στρώματα της κοινωνίας να ανανεώσουν τον κουρασμένο δημοσιογραφικό λόγο (φρέσκιες ιδέες, χιούμορ, ακηδεμόνευτη⁶ λειτουργία), αλλά ταυτόχρονα χαρακτηρίζονται από ανευθυνότητα και υπερβολές. Όσο για τη γλώσσα, αφήστε το καλύτερα.

Επιστρέφοντας στο σπίτι, απέφυγα να βάλω ειδήσεις. Αλλά στο μυαλό μου είχε καρφωθεί σαν πρόκα εκείνο το «άνηκε» και δεν έλεγε να με εγκαταλείψει. Άνοιξα το πρόσφατο αρχείο μου και άρχισα να διαβάζω θαυμάσια κείμενα εφημερίδων για τα αρχαία ελληνικά. «Ίσως εκεί να βρίσκεται το κλειδί», είπα μέσα μου, διώχνοντας επιτέλους από το μυαλό μου «το μεγάλο κόμβο» και το «άνηκε».

Γ. Τριάντης, από την ιστοσελίδα *epikaira.gr*, 31.10.2013 (διασκευή).

ΘΕΜΑΤΑ

A. (Μονάδες 20)

A. Να αποδώσετε περιληπτικά το κείμενο (80 -100 λέξεις).

(μονάδες 20)

B. (Μονάδες 15)

---

⁵ λάιφ στάιλ (life style): Ο (συνήθως άνετος) τρόπος με τον οποίο περνά κάποιος τη ζωή του – είδος δημοσιογραφικού λόγου και σχεδιασμού εντύπων που χαρακτηρίζεται από ελαφρότητα, κυνισμό και χιούμορ στην αντιμετώπιση όλων των θεμάτων.

⁶ Ακηδεμόνευτη: χωρίς καθοδήγηση, χωρίς έλεγχο.

- B1.** Ποια επιχειρήματα επιστρατεύει ο αρθρογράφος, για να υποστηρίξει τη θέση ότι και παλιότερα η εικόνα του ελληνικού τύπου δεν ήταν ιδανική; (60-80 λέξεις).

(μονάδες 10)

- B2.** Ποιος τρόπος ανάπτυξης ακολουθείται στη δεύτερη παράγραφο (Ποτέ... κοινωνία) του κειμένου; Να αιτιολογήσετε την απάντησή σας.

(μονάδες 5)

Γ. (Μονάδες 15)

- Γ1.** Να συντάξετε μία παράγραφο 50-60 λέξεων, χρησιμοποιώντας τις λέξεις του κειμένου με **έντονη γραφή: εικόνα, κοσμούσαν, κείμενο, εξελίξεις, κατάσταση.** (Μπορείτε να διαφοροποιήσετε τους γραμματικούς τύπους ως προς την πτώση, τον αριθμό, το γένος, το πρόσωπο κλπ.)

(μονάδες 10)

- Γ2.α.** «Τότε κοσμούσαν τις εφημερίδες εκλεκτές υπογραφές εγγράμματων δημοσιογράφων και λογίων με σπουδαίες επιφυλλίδες και ενδιαφέρουσες προσωπικές στήλες, που ήταν κάτι σαν εικόνισμα για τους αναγνώστες και την κοινωνία».

Στην παραπάνω περίοδο λόγου ο αρθρογράφος χρησιμοποιεί μια ονοματική αναφορική πρόταση. Αφού την εντοπίσετε, να την εντάξετε στην κατηγορία είτε των ονοματικών προσδιοριστικών είτε των ονοματικών παραθετικών προτάσεων.

(μονάδες 2)

- Γ2.β.** Να αιτιολογήσετε την επιλογή σας.

(μονάδες 3)